

Written by

Sunday, 22 June 2008 18:33 - Last Updated Monday, 23 June 2008 05:30

பெருமாதலாளிகள் கோடிகோடியாய்ச் செல்வத்தைக் குவித்து, உலகப் பெருமாதலாளிகளின் தர வரிசையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கும்ளவாகும் முன்னேறி விட்டார்கள்; ஆசியாவின் மிகப் பெரிய எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையை நிறுவி அம்பாணி சாதனை படைத்துள்ளார்; பிரிட்டனின் எஃகு ஆலையை டாடா கைப்பற்றி விட்டார்; இந்தியப் பெருமாதலாளிகளின் இந்த அபார வளர்ச்சிக்குக் காரணம் தனியார் மயம் தாராளமயம்; அரசின் தலையீடுகள் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமலிருந்தால் தனியார் முதலாளிகள் தமது தொழில் திறமையால் பெருமளவு முன்னேறிச் சாதிக்க முடியும்; தொழிலும் வர்த்தகமும் விரிவடைந்து இந்திய நாடு வல்லரசாக ஒளிரும் இப்படி முதலாளித்துவப் பொருளாதாரவாதிகளும் பத்திரிகைகளும் அரசின் தலையீட்டற்ற தனியார் மயத்தை வியந்து துதிபாட்கின்றன.

இல்லை; இது வளர்ச்சியில்லை; இது அப்பட்டமான சூறையாடல். பெருமாதலாளிகள் தமது தொழில் திறமையால் இவ்வளவு செல்வத்தை ஈட்டவில்லை. அரசின் தலையீட்டு கட்டுப்பாடு இல்லாததால் தான் அவர்களால் இவ்வளவு தீரம் முன்னேறி முடிந்துள்ளது என்பது அப்பட்டமான பொய்.

உண்மையில், அரசு தலையிட்டு பொதுச் சொத்துக்களை அபிமாட்டு விலகைக்குத் தனியார் முதலாளிகளுக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்ததால் தான் அவர்களால் கோடிகோடியாய் செல்வத்தைக் குவிக்க முடிந்துள்ளது. இதுதவிர, அரசு தலையிட்டு இத்தனியார் முதலாளிகளுக்குக் கணக்கற்ற சலுகைகளையும் வரிவிலக்குகளையும் வாரியிறதைத்ததால் தான் அவர்களால் கொழுக்க முடிந்தது. இந்த உண்மைகளை நிரூபிக்க மாபெரும் ஆராய்ச்சிகள் தேவையில்லை. ஆண்டுதோறும் இந்திய அரசின் தணிக்கை கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி வெளியிட்டு வரும் அறிக்கைகளே இந்த உண்மைகளை மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றன.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் அரசுப் பங்குகளை அவற்றின் உண்மை மதிப்பைவிடக் குறைந்த விலகைக்கு தனியார் முதலாளிகளுக்கு விற்பனை மீலம் தனியார் மயம் தாராளமயம் தொடங்கப்பட்ட 1991ஆம் ஆண்டிலேயே அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ.3,442 கோடிகள். ஆரம்பத்தில், நடத்தில் இயங்கும் அரசுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை விற்பதாகச் சொல்லி தொடங்கப்பட்ட இக்கொள்ளை, வாஜ்பாயியின் ஆட்சிக் காலத்தில், இலாபமீட்டும் அரசுத்துறை நிறுவனங்களையும் சூறையாடுவதாக மாறியது. பெருமாதலாளித்துவ நிறுவனங்களின் கட்டடமைப்பான சி.ஐ.ஐ. கோரியபடி, பா.ஐ.க. ஆட்சியின் இறுதிக் கட்டத்தில் (2004) அவசர அவசரமாக இலாபத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த எண்ணெய் எரிவாயுக் கழகம் உள்ளிட்ட 6 பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகள் அபிமாட்டு விலகைக்கு (ஏறத்தாழ 15,000 கோடிக்கு)

Written by

Sunday, 22 June 2008 18:33 - Last Updated Monday, 23 June 2008 05:30

விறகப்பட்டன.

• 2000வது ஆண்டு முதல் 2002க்குள் பால்கோ, இந்துஸ்தான் துத்தநாக நிறுவனம், வி.எஸ்.என்.எல்; ஐ.பி.சி.எல். உட்பட 9 பொதுத்துறை நிறுவனங்களை அறப் விலைக்கு பெரும்தலாளிகளிடம் அரசு தாரை வார்த்தது. அவ்வாறு விற்கும்போது அந்நிறுவனங்களின் உண்மையான சொத்து மதிப்பை வேண்டுமென்றே குறைத்து மதிப்பிட்டு, அதன் மூலம் பல்லாயிரம் கோடிகளை முதலாளிக் குவாரிக் கொடுத்துது. அரசுத்துறை நிறுவனமான மாடர்ன் புட்ஸ் ஐ இந்துஸ்தான் லீவர் என்ற பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனத்துக்கு விறதற்குக் காரணம், அதன் விலை மதிப்புள்ள நிலங்களைத் தாரை வார்ப்பதற்குத் தான் என்று அரசின் தணிக்கை கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் அறிக்கையே பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டியுள்ளது.

• தொலைத் தொடர்புத் துறையில் தனியார்மயம் திணிக் கப்பட்டபோது, கொழுத்த இலாபம் தரக் கூடிய நகர்ப்புற சவேயைத் தனியாருக்கும், குறைந்த இலாபம் தரும் கிராமப்புற சவேயை பொதுத்துறைக்கும் அரசு ஒதுக்கியது. கிராமப்புறங்களில் தரவழித் தொலைத் தொடர்பை உருவாக்கும்போது ஏற்படும் கூட்டுதல் செலவீனத்தை ஈடுசெய்ய "பொதுச் சவேயை பொறுப்பு நிதியை" பி.எஸ்.என்.எல். நிறுவனத்துக்கு வழங்க அரசு உறுதியளித்தது. ஆனாலும் பல ஆண்டுகளாக அந்த நிதி வழங்கப்படாமல், அது ஏறத்தாழ ரூ. 15,000 கோடிக் கும் மலோக நிலுவையில் உள்ளது. பொதுத்துறை நிறுவனமான பி.எஸ்.என்.எல்.க்கு மறுக் கப்பட்ட அந்த நிதியை தற்போது கிராமப்புறங்களில் செல்போன் சவேயைத் தொடங்கியுள்ள தனியார் தொலைபேசி நிறுவனங்களுக்கு விசுவாசமாக வாரிக் கொடுத்து வருகிறது, இந்தியத் தொலைத் தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணையம்.

• தனியார் மின்சார நிறுவனங்கள், அரசின் மின் பகிர்மாணத் தொகுப்பில் இணைக் கப்படாமல், தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தை கொள்ளை இலாபத்துக்கு விற்குக் கொள்வதற்கென்றே அரசு, திருத்தப்பட்ட மின்சார சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளது. மேலும், 11வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 20 லட்சம் கோடி மதிப்பிலான நாட்டின் உள்கட்டுமானப் பணிகளில் "பொதுத்துறை தனியார் துறை கூட்டுத் திட்டம்" மூலம் தனியார் முதலாளிகளின் பகற்கொள்ளைக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதன்படி, இதுவரை ரூ. 13 லட்சம் கோடி மதிப்பிலான 221 புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் போடப்பட்டு, விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், இருப்புப் பாதைகள் முதலான துறைகளில் இலாப உத்தரவாதத்துடன் தனியார் முதலாளிகள் நுழைந்துள்ளனர். இத்திட்டங்களில் கூட முதலாளிகள் தமது சொந்தப் பணத்தைப் போடப் போவதில்லை. 75 சதவீத நிதியை அவர்கள் வட்டியில்லாக் கடனாகப் பெறுவதற்கென்றே அரசு ஒரு புதிய நிதிநிறுவனத்தை உருவாக்கப் போகிறது. இதுவும் போதாதென்று, இத்திட்டங்களில் முதலீடு செய்யும் முதலாளிகளுக்கு நீண்டகால

Written by

Sunday, 22 June 2008 18:33 - Last Updated Monday, 23 June 2008 05:30

வரிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளது. இத்துறைகள் மட்டுமின்றி, கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து ஆகியவற்றிலிருந்தும் விரைவில் அரசு விலகிக் கொண்டு, அவற்றைத் தனியாருக்குக் கையளிக்கவும் 11வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீர்மானித்துள்ளது.

• இப்படி பொதுத்துறைகளை ஏப்பம் விட்டு கொழுத்துவரும் தனியார் பெருமதலாளிகளில் 11 ஆயிரம் பரே வங்கிகளுக்குத் திருப்பிச் செலுத்தாத வாராக் கடன் மட்டும் 200102 கணக்குப்படி ரூ. 40 ஆயிரம் கோடிகள். இக்கடனாளிகளில் ரூ. 5 கோடிக்கு மலே கடன் வாங்கி ஏய்த்தவர்கள் 1,741 பரே.

• தரகப் பெருமதலாளிகள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பெருந்தொழில் நிறுவன வரி பாக்கி ரூ. 39 ஆயிரம் கோடி. கலால்வரி, சங்கவரி, சவேவை வரிகளாகச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கி மட்டும் ரூ. 20 ஆயிரம் கோடி. இருப்பினும், இம்மோசடிகும்பலுக்கு அரசு வழங்கியுள்ள வரிச் சலுகைகளோ ரூ. 2.36 லட்சம் கோடிக்கும் மலே.

• கோடிக்கணக்கான மக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்துதும் அரசுப் பரேந்து பொதுப் போக்குவரத்துத் துறைகளை ஒழித்துக் கட்ட மானியங்களை வெட்டிவரும் அரசு, அதசேமயம் தனியார் கார் தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லையற்ற சலுகைகளை நமது வரிப்பணத்திலிருந்து வாரியிறைத்து, கார்களைப் பரவலாகச் சவேவை செய்து வருகிறது. உதாரணமாக, மும்பையில், கார் வதைத் திருப்பவர் வாழ்நாளில் ஓரயேொரு முறை 4% வரி செலுத்தினால் போதும். ஆனால் பொது பரேந்துகள் ஓவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு 17.4% வீதம் வரி கட்ட வேண்டும்.

உள்நாட்டு வளிநாட்டு பெருமதலாளித்துவ நிறுவனங்களில் உருவாகும் கார்களின் விற்பனையை விரைவுபடுத்துவதற்கென்றே, கார் வதைத் திருப்பவர்கள் அதை நிறுத்தி வைப்பதற்கான இடவசதியையும் மலிவு விலையில் அரசு ஏற்பாடு செய்து தருகிறது. மும்பை நகரில் ஒரு காரை நிறுத்தி வைப்பதற்கான 23 சதுர மீட்டர் இடத்துக்கு மாதம் ரூ. 600 மட்டும் கட்டணமாகச் செலுத்த மாநகராட்சி ஏற்பாடு செய்து தருகிறது. அதே மும்பையில் காராக் கான இடத்தலைவிட குறைவாக, 21 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் குடிசை மாற்று வீடுகளை அரசு கட்டியிருக்கிறது. அத்தகைய வீடுகள் பல ஆண்டுகளாகப் பராமரிப்பின்றிக் கிடக்கும்போது, கார்கள் சாலகைகளில் போக்குவரத்து நரிசலின்றி விரைந்து செல்ல, மக்கள் வரிப்பணத்தை வாரியிறைத்து பல கோடி ரூபாய் செலவில் மமேபாலங்கள் கட்டப்படுகின்றன. 2005ஆம் ஆண்டில் மட்டும் டெல்லியில் சராசரியாக ரூ. 40 கோடி செலவில் 50 மமேபாலங்கள் கட்டப்பட்டன. இவதைவிர, சூற்றுச் சாலகைகள், நான்கு வழிச் சாலகைகள், ஆறுவழிச் சாலகைகள் என ஓவ்வொரு நகரத்திலும்

